

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo leto lir 40.

Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIČKA STRAŽA

Št. 70

V Gorici, v petek 26. novembra 1926

Leto IX.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straže«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Rizva Piazzutta št. 18.

Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).

Telef. int. št. 308.

Dom.

Beseda, s katero smo danes naslovili naš uvodnik, je vsakemu človeku — izjeme bodo zelo redke — ljuba in vzbudi v njegovem srcu nekaka mehka občutja. Tam je živel človek solnčne dni svoje zorne mladosti. Tam je v ljubeči oskrbi dobre mamice napravil prve korake v široki, beli svet, tam se mu je začelo širiti spoznanje o vsem dobrem in zlem, tam je pod dobrohotnim, če tudi mogoče včasih ostrim vodstvom svojega očeta zajel prve nauke o svojem bodočem poklicnem delu. Detinska leta so vsakemu človeku dragocen spomin in ga vežejo na dom, v katerem jih je preživel, čeprav je bil mogoče siromašen in bozen, z neodoljivo silo. Pojdi v borbo življenja, preromaj vesoljni svet, pretrpi najtežja gorja, spomin na domačo hišo te ne zapusti. Vedra in vesela zavest preveje vso človekovo notranjost, kadar se tudi v težkih, črnih urah spomni na svojo rodno hišico in svoje drage. O ljubezni do staršev in družine ne bomo govorili, ker je preveč naravna in pregloboko vkoreninjena v vsakem našem srcu. Pomislimo samo, kako tesna in nepozabljiva so prijateljstva, ki smo jih sklenili v mladih letih v prijetnem zatišju domačega ognjišča. Naj se življenske prilike preokrenejo na levo ali desno, naj vsakodnevna pota gredo docela narazen, prijateljstva iz mladih dni ostanejo. So nekako posvečena in jih ni mogoče pozabiti v pozabnost. Domača hiša jim je vtisnila svoj svetel pečat in oživljuje, čeprav so mogoče že desetletja šla preko njih.

Razun tihe, osrečujoče ljubezni, ki nam jo nudi v vseh prilikah našega življenja spomin na dom, nam vžiga misel na svojo domačo hišo tudi samozavest. Naj je bila rodna hiša še tako borna, naj je bila domača vas še tako raztrgana, naša misel se vedno rada vrača k njej in nas napolnjuje z nekakim radostnim ponosom. Vsaka vest o domači hiši, o domačem kraju vpliva na človeka. Kako smo razigrani, če slišimo kaj ugodnega in kako so naše duše strle, ko prdejo neprijetne vesti. Z nekako krčevito strastjo visi človek na svoji domačiji in njegova osebnost se oživlja, kadar čuje, kako njegov dom neomajno stoji in kljubuje vsem neprilikam.

Tako zdravo vpliva misel na dom že na človeka, ki živi proč od njega, v tujem svetu. Kako moč in oporo daje pa dom onemu, ki živi na njem. Vse njegove misli so preplezene z željo, da bi ga ohranil in dvignil, vsa njegova dejanja so osredotočena v njem in vse svoje moči in sile črpa iz njega. Kdor se dotika njegovega doma le z zlo mislijo je njegov neprijatelj, kdor mu ga skuša pa rušiti, je njegov sovražnik. Vsa samozavest, vsa samostojnost, s katero se postavlja naš človek, ima svoj krepilni vir v lastnem domu. Ohraniti ta dom sebi in svojcem je njegova najsvetejša naloga in njej žrtvuje svoje žuželke, znojne kaplje, skrbni in včasih tudi solze.

Naj velja ta sveta zveza med nami in našim domom za vse čase, potem lahko zremo mirno v bodočnost!

Kaj se godi po svetu?

Orjaška socialna borba na Angleškem, stavka rudarjev, se je nagnila k svojem koncu. Boj med delom in kapitalom je končan. Zdaj je možno pregledati bojišče in prešteti zgubo ali dobiček zmagovancev in premagancev.

O angleški rudarski stavki smo že parkrat razpravljali v naših političnih pregledih. Videli smo, kako globoke rane je stavka vsekala angleškemu narodnemu gospodarstvu. Naučili smo se iz poteka te socialne borbe drugače presojati sodobna socialna gibanja. Naravno je torej, da se sedaj vprašamo, kdo je ostal zmagovalec: ali delavstvo ali kapitalisti? Odgovor na vprašanje bo moč izluščiti iz naslednjih odstavkov.

Mirovna pogodba.

Znano nam je že, da so večkrat med stavko skušali na tej ali oni strani postaviti predloge za konec stavke. Lastniki niso hoteli za las popustiti od svojih zahtev, rudarji pa tudi niso hoteli položiti orožja brez vsakršnega uspeha. V tem odločilnem hipu se je pokazala visoka državniška modrost angleških vladnih mož, ki so sklenili, naj začne pa vlada razmotavati zapleteni vozel. Vlada je predložila vajučim se strankam več mirovnih načrtov. Toda eden za drugim je bil zavrnjen. Šele na prav odločen poziv Baldwinov sta oba tabora sprejela kompromisne predloge vlade.

Na seji odposlancev »Miners Federation of Great Britain« (rudarske organizacije) je bilo s 432 tisoč proti 320.000 glasovom sklenjeno, naj se stavka konča in uveljavi pogajanja. Brž je bilo naročeno vsem rudarskim okrožjem, naj stopijo v stike z lastniki. Ta točka je prav za prav v prilogi kapitalizmu. Nemara se še spominjate, da je bila ena glavnih rudarskih zahtev, da se vsa rudniška okrožja poenotijo. Vsak rudnik je namreč svet zase. Gospodar plača mezde in sklepa delovne pogodbe s svojimi rudarji ne meneč se za rudnik v sosesčini. Ta način je popolnoma razbil enotno fronto delavskih vrst. Zato je razumljiv odpor lastnikov proti enotnemu sistemu vseh rudnikov v državi. V tem so torej z vladno pomočjo zmagali. Svoj vpliv je na ta način zgubila tudi splošna organizacija rudarjev; težišče delavstva se bo osredotočilo na pokrajinske rudarske organizacije. Če je pa vlada v svojem predlogu vzela v zaščito z določbo, da mora rudar dobivati gotovo minimalno mezdo in da imajo rudarski pooblaščenici pravico vpogleda v knjigovodstvo podjetja. Rudarji bodo tudi soudeleženi pri čistem dobičku in vsi dogovori med rudarji in lastniki zgube moč proti enomesečni odpovedi. O zvišanju ali znižanju delovnih ur ni nič govora, prav tako tudi ne, seveda je treba izvzeti udeležbo pri čistem dobičku, o zvišanju mezd. Teh dvonajst vprašanj je prepuščenih dogovoru v posameznih okrožjih.

Taka je torej približno pogodba za konec stavke. Kdo je zmagal? Nobeden. Na obeh straneh so morali odjenjati; oboji so pa tudi nekaj pridobili. Zmagovalci pa niso lastniki rudnikov in tudi ne delavci,

ci, marveč zdravi angleški demokratizem; premaganci pa tudi niso delavci, ampak delavska organizacija. Bomo videli kako to.

Slaven konec ali moder umik?

Z začudenjem se bo morda kdo vprašal, zakaj so delavske organizacije vrgle proč orožje ne da bi dosegle ene svojih temeljnih zahtev: enotni sistem, zvišanje mezd in znižanje delovnih ur.

Stavka je bila preslabo organizirana. Delavska voditelja Cook in Smith sta se uračunala, ko sta preveč trdno zaupala v sklenjeno moč delavskih vrst. Ko so začele pohajati podpore, ki jih je delavstvo med stavko dobivalo, se je mnogih polastilo malodušje. Niso več upali na zmago. Po nekaterih poročilih se je zadnji mesec dnevno po 8000 rudarjev vračalo na delo, da so jih le sprejeli.

Drugi razlog pa je angleško javno mnenje. Spočetka je po ogromni večini bilo za delavstvo. Polagoma se je ta naklonjenost jela odvrčati. Delavske organizacije imajo namreč zelo čuden ustroj. Odločilne besede nimajo vrhovni odbori, marveč pokrajinska organizacija da svojemu pooblaščenцу navodila od katerih se ta ne sme oddaliti. Rudarski pooblaščenці in voditelji so torej vezani. Pri posameznih pokrajinskih delavskih skupščinah je pa dana možnost, da se vsak demagog in laži-voditelj razkriči in pride do veljave. Tako je prišlo, da so komunisti pod Jackom Hornom prišli do prve besede v rudarski organizaciji in napovedali boj ne samo kapitalistom, ampak kar državi. Anglež je pa tu občutljiv. Obrnil se je od delavstva in je smatral za uporno in da je šlo predač. Demagogji so vpili: Bej do konca! Zmernejše struje so pa dejale, naj se sprejmejo posredovalni predlogi predno delavstvo zaigra vse svoje pravice. Parkrat so bili taki predlogi, ki bi bili za rudarje precej ugodni n. pr. Churchillov, gladko odbiti. Laži-voditelji so kazali na neko megleno zmago, so dejali, raje slavno poginiti, kot se pa modro umakniti. No pa so take generale sami njih vojniki na laž postavili. Videli so pred sabo brezupen konec in se začeli umikati. Sprejeti so morali še slabše predloge in gledati poraz »Miners federations« (rudarskih federacij), katerih vlada ne smatra več za pravne zastopnike rudarjev.

Če gledamo na angleško stavko kot na borbo kapitalistične in delavske organizacije, moramo reči, da je slednja po krivdi in neuvrednosti voditeljev porazena. Delavstvu, kot socialnemu stanu je pa tisti zdravi tok javnega mišljenja,

ki ohranja britski imperij že toliko stoletij, pripomogel do nekih pravic.

Vesela in žalostna bilanca.

Kolikšno škodo ima delavstvo od stavke ste že videli iz povedanega. Vpoštevati je treba še, da bo po stavki blizu 200.000 delavcev ostalo brez dela. Velikansko škodo pa trpi angleško gospodarstvo. Nekateri pravijo, da kar 41 milijard sterlingov. Če bi ne bili temelji angleškega gospodarstva tako globoko vzdani, bi se zdaj zamajala cela stavba. Tako bo pa Anglija brez hudih pretresljajev prestala to bolezen. Morala bo pa izgubljeno popraviti.

Zdaj se pa vrine zanimivo vprašanje, kdo bo zasedel tržišča, kamor je do stavke prihajal angleški premog? Gospodarski pregled pravi, da je rudarska stavka silno ugodno vplivala na razne evropske države. Imele so od nje ogromne koristi. V prvi vrsti so se Nemčija, Poljska, Belgija, Francija, Češka in Združene severnoameriške države veselile angleške stavke. V teh deželah se je zvišala produkcija, brezposelnost je ponehala, izvoz se je povečal, ker ni bilo angleškega premoga na svetovnih tržiščih. Pa naj pokažejo številke. Nemčija n. pr. je letos od maja pa do novembra izvozila 20 milijonov ton več premoga kot l. 1925. v isti dobi. Čehoslovaška je mogla oddati v aprilu komaj 86.000 ton svojega premoga, zdaj v novembru pa že 500 tisoč. Kakšna razlika; vse to na račun angleškega štrajka. In tako se je večal izvoz v vseh ostalih naštetih državah.

Če je pa izvoz živahen, se zveča tudi vrednost denarja prodajajoče države. Zategadelj si je marsikaka država zboljšala valuto, ker so ji Angleži nehote pomagali. Belgija n. pr. ne bi sicer nikdar mogla popraviti svojega franka in vpeljati nove trdne enote »belge«.

Vidite torej kako daleč sega vpliv angleškega rudarskega štrajka, ki je marsikateremu sosedu dobrodošel. Na eno drugo veliko vprašanje je tudi odgovorila opisana gospodarska in socialna borba. Pokazala je, da ni niti delavska plast, še manj pa ona zgornja zrela za novo socialno dobo. Če je v Rusiji komunizem nemogoč in iadraj sami boljševiki v druge zmernejše vode, potem tudi drugje ne more komunizem priboriti delavstvu zmage. Delavska plast se bo morala osloniti na nauke krščanskih socialističnih ideologov. Ona bogata tenka plast pa se mora zavedati, da potiska danes delavstvo nazaj v Marxove čase; okusila pa bo tudi dneve po Marxovi dobi, če ne bo o pravem času zmanjšala svojega kapitalističnega pritiska, ki znova danes objemlje Evropo.

DNEVNE VESTI.

Naš podlistek.

Danes začnemo priobčevati nov podlistek »Čuvaj se senjske roke!« To vam je prekrasna povest hrvatskega pripovednika Šenoe. Dejanje se godi v Senju na hrvaškem Primorju. V romanu je naslikano trpljenje hrabrih Uskokov, ki so branili državo pred turškimi navali, a v zahvalo so želi preziranje in zlostavljanje od dunajskega dvora.

Vmes se pa plete tiha liubezen dveh src, ki sta morali izpiti kupo pelina do dna. — Osebito naši mlajši bravci in braveke bodo komaj čakali naslednje številke »Straže«.

Osebnostna vest.

G. Rudi Rutar iz Gorice je bil te dni promoviran na turinski univerzi za doktorja trgovskih ved. Mlademu doktorju častitamo!

»Goriška Pratika«.

Izšla je te dni vsej deželi dobro znana knjižica »Goriška Pratika« za leto 1927. Poleg koledarja, ki ti pove tudi kakšno bo vreme, je polno drugega gradiva zabavnega in poučnega. Kdor se naroči na list, prejme kot običajno, »Pratiko« popolnoma zastonj v dar. Zatorej le urno, kdor hoče to potrebno knjižico imeti.

Za slepce.

V Italiji obstoja že šest let udruženje za slepce (Unione Italiana dei Ciechi), ki ima blagi namen pomagati tem najsiriomašnejšim med siromašnimi, da pridejo do dela. Udruženje nam je poslalo daljši poziv, s katerim vabi vse slepce, naj se mu pridružijo. Ker poziva radi pomanjkanja prostora ne moremo priobčiti v celoti, opozarjamo tem potom vse prizadete na zgornji ime novano društvo.

Smrt slovenske pisateljice.

V Zagrebu je umrla znana slovenska pisateljica Zofka Kveder Demetrovič, stara 48 let. Bila je svoj čas zelo plodovita pisateljica, ki je izdala več knjig, katere se dobe tudi po naših knjižnicah. Čast njenemu spominu!

Istrska Mohorjeva družba.

Pravkar je izdala Istrska Mohorjeva družba svoj koledar »Danica«. Čez nekaj dni izidejo še druge knjige. »Danica« obsega 130 strani. Ko sem jo podrobno pregledal, sem od veselja kar obstal. Na 130 straneh je nad 36 sestavkov in 30 slik. Sestavki so kratki in poljudni, snov kakor nalašč za istrske brate. Vrstijo se članki za pouk, za smeh, umetnost, povestice in pesmi. Tako se piše za ljudstvo! Častitamo uredniku g. Vladimirju Sironiču!

V zapor.

Slovenski komunistični poslanec Jožef Srebrnič iz Solkana je kot ostali opozicijski poslanci tudi zgubil svoj poslanski mandat. Iz Rima pa prihajajo zdaj vesti, da so bivšega poslanca tam zaprli.

Petindvajsetletnica.

Jugoslovansko kat. akad. društvo »Zarja«, v katerem je bilo včlanjenih tudi mnogo naših goriških rojakov, ki zavzemajo sedaj odlična mesta, bo praznovalo 27. in 28. t. m. v Ljubljani petindvajsetletnico svojega obstanka. Želimo delavnemu društvu, ki je mnogo pripomoglo k razmahu katoliške misli med nami, še mnogo uspešnih borbenih let.

Shod društva »Skalnica«.

V nedeljo, dne 28. t. m. ob 4. uri pop. bo imelo društvo »Skalnica« v cerkvi sv. Ivana shod v proslavo sv. Alojzija. Društvenice, udeležite se v polnem številu! Predsedništvo.

Obmejna straža.

Po najnovejših odredbah notranjega ministrstva bodo od zdaj na prejšnji opravljeni obmejni službi fašistovski miličniki. Imeli bodo svojo posebno poveljstvo in bodo razpostavljeni vzdolž državne meje.

»Namesto izkaznice«.

Uradno glasilo fašistovske stranke »Foglio d'Ordini« piše pod naslovom »Invece della Tessera« o novem notranjem državnem posojilu in razpravlja, da je podpis tega posojila skoraj enako vreden fašistovski izkaznici. Končuje s stavkom »podpisniki se ravnata tako izkažejo zaslužni za domovino in fašizem«.

Smrtna kazen.

Po najnovejših določbah bodo obsojeni na smrtno kazen ustreljeni. Justifikacija ne bo javna. Kazen bodo izvrševali oddelki milice.

Pobegnil.

Znani urednik socialističnega dnevnika »Avantija« Pietro Nenni je čutil, da mu gorijo v sedanjem političnem položaju tla pod nogami. Zato je pobegnil peš preko zasneženih alpskih vrhov v Francijo. V Parizu v uredništvu socialističnega dnevnika »Quotidien« so političnemu ubežniku priredili slovesen sprejem.

Žalil je.

Bivši župan v Kanalu Angeli je bil pred goriškim sodiščem obsojen na 8 mesecev in deset dni zapora ter na 850 lir globe, ker je žalil predsednika vlade. Centurij fašistovske milice Silvij Tazzoli ga je videl, ko je hotel zdrgniti ali omazati obraz Mussolinijev, ki je bil naslikan na njegovi hiši.

Velik podpis.

Goriški Mont je podpisal za 6.425.000 lir novega notranjega državnega posojila.

Boj proti draginji.

Vlada se pripravlja na živahno delo, da zmanjša draginjo. Po mnenju ministra Belluzza so draginje krivi predvsem trgovci, ki da hočejo imeti preveč zaslužka. V tem smislu se bodo tudi izdelali posebni odloki.

Novi politični sestanki.

V političnem svetu se čujejo glasovi, da dela Chamberlain močno na to, da bi prišla Briand in Mussolini skupaj na razgovor. Druge vesti iz Pariza pa to zanikajo. Bolj verjetno je za zdaj, da bo prišel Čičerin v politične posete v Pariz. Če bo boljševiski minister našel v Franciji ugodna tla, se bo bržkone tudi jugoslovanska politika napram Rusiji spremenila.

Konfinacija.

V novih postavah o brambi države je tudi odredjena konfinacija politično osumljenih oseb. To se pravi, da posebna komisija na prefekturi na podlagi ovadbe od varnostnega oblastva odredi, da mora obsojenec bivati v odkazani mu občini in se ne sme ganiti preko občinske meje. Ob določeni uri mora biti doma in ne sme obiskovati javnih prostorov. To novo kazen so naložili v starih pokrajinah že mnogim komunistom in znanim protifašistom. V naši pokrajini do

Upor v Albaniji.

Albanci se zopet upirajo svoji vladi. To pot so se dvignili privrženci prejšnjega predsednika Fan Noli. Fan Noli je veljal za velikega prijatelja naše države. Vstahi menda že korakajo proti Skadru. Hudega pa ne bo.

Saj smo rekli.

Bukareški list »Vitorul« že piše, da sta Čičerin in Ruzdi bej v Odesi sklenila vojaško pogodbo med Rusijo in Turčijo. Ruski vojaški strokovnjaki so že šli v Angoro. Že v zadnjem političnem pregledu smo dejali, da se je v Odesi nekaj važnega skuhalo.

Iz Romunije.

Iz Romunije pravijo, da je njihov kralj Ferdinand prav močno obolel. Poklicali so nekega zdravnika iz Pariza, da ga operira. Drugi, ki hočejo veljati za bolj modre, pa pravijo, da hoče kralj Ferdinand svojo boleznijo prisiliti kraljico, ki hodi po Ameriki, da se vrne domov. — Vse skupaj pa da je v zvezi z zaroto, ki ima namen spraviti odstavljenega princa Karola na prestol. Ta romunska štrana se nekam čudno plete.

Iz širokega sveta.

Časopisi v Zadnji Indiji.

V začetku leta 1924. je izhajalo v Tonkingu 15 dnevnikov, 4 v anamskem, ostali v francoskem je-

ziku. Poleg tega je izhajalo še 33 drugih časnikov in časopisov, 27 v francoščini in 6 v anamščini. Od vseh teh so jih vodili katoliški misijonarji tri.

V Kočinkini je izhajalo 30 dnevnikov, 21 v francoščini in 9 v anamskem jeziku.

»Orkan«.

Naša beseda orkan, ki pomeni prav hud vihar, izvira iz besede »hunrakan«, ki pomeni v jeziku Maya Indijancev toliko kot enonožec. Tudi neki bog prvotnih mehiških narodov nosi ime Enonožec; bival je ta bog po narodni veri v ozvezdju Veliki voz. In res se zdi v severnih tropičnih pokrajinah ozvezdja Velikega voza pri vzhajanju nekoliko podobno človeku z eno samo nogo. Ko začnejo v juliju to razsajati hudi viharji, izgine to ozvezdje na zapadu, pokaže se pa spet v oktobru, ko se vetrovi poležejo. To je dalo najbrže povod, da so smatrali enonožca za vzrok viharjev. Odtod je tudi dobil naš orkan ime.

Za kraljestvo božje na zemlji.

Dosti je že let odkar je prvi misijonar zasadil križ, znamenje prave vere na paganska tla. Dosti je že tudi mož, ki so dali med paganskimi rodovi svoje življenje za pričevanje. Velicajna je tekma med katoliškimi narodi sveta, da vžigajo med otroci teme luč prave vere in v svetlobi kažejo pot prave omike. Smo li Slovenci v tej tekmi zadnji?

Dolgo smo bili. Danes pa že nismo več! Slavna so imena misijonarjev Slovencev. Abuna Soliman, Knoblehar, ob Nilu; apostol Gospodov in sloviti učenjak, škof Baraga, oče severnoameriških Indijancev in cela vrsta drugih! Da, slava slovenskih misijonarjev sega po mnenju nekaterih zgodovinarjev dolga stoletja nazaj do tja, ko je oznanjal na Kitajskem Kristusov nauk blaženi Odorik iz Pordenone po rodu menda — Slovenec. Tudi danes je nekaj sinov slovenskih mater, ki so slišali glas Gospodov: »Pojdite in učite vse narode«. Šli so in vrgli od sebe vse udobnosti in se potopili v daljni svet, kjer lovijo duše in odkrivajo znanstvenemu svetu marsikaj neznanega. Vse to je pa še premalo! Treba je bolj smotrenega dela za Kristusovo kraljestvo na zemlji.

Sredi prijaznega žitnega polja pod Kamniškimi planinami si je misijonska družba sv. Vicenca Pa-

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, poslovenil F. Š. Cvetkov.

I.

Bilo je popoldne v pozni jeseni. Starcu Vratniku se je bila ovila glava z belim oblakom. Iz višine je bučala burja, kakor bi hotela položiti starodavno hrastje okoli Senja, kakor bi hotela strmoglaviti v morje senjske stolpe. Jezno je kipele morská ožina med hrvatskim obrežjem in otokom Krkom. Zele no valovje se je posulo z belimi penami; kakor daleč je segalo oko, burja se je kopala v slanem blatu, potaplja se, cvile, tulè in žvižga je: dvigala je pod nebo velikanske oblake vodnih kapelj, ki so se bliščale v solncu, kakor bi sipal Bog v morje vse drago kamenje nebeskega raja. Radi samih sijajnih kapelj nisi mogel razločiti nasprotnega brega, dà, ob vsej ožini ni bilo videti beneške ormanice (troveslače), katere so drugače tudi v burji prežale na vražje uskoške barke.

V mestu Vrbniku, belečem se nad morjem na otoku Krku ravno nasproti Frankopanskemu gradu Novemu, je stala za oknom zadnje hiše jaka, močna deklica. Ni še do-

vršila šestnajstega leta, a mlado nežno obličje je kazalo vrlo mnogo trdne volje, iz črnih oči pa ji je sevalo neko posebno junaštvo. Deklica, črno oblečena, je kaj pozorno gledala v to pusto, valovito morje, v ta šumni metež, kakor da ji oko na nekaj preži. Sedaj je natezala z drobnimi prsti zlat križec, ki ji je visel okoli vratu, sedaj gladila s polno roko črne, gladke lase. Prsi so se ji burno dvigale, a iz očesa je kanila včasih solza na črne, dolge trepalnice. Kmalu se je pojavila na pragu druge sobe staraka, oblečena v črnino, sivih las, grbastá, uvelega lica, a dobrodušna. Sklenivši roke pred seboj se je vstavila na vratih ter s skrbnim pogledom opazovala deklico.

»Duma, čuj me, Duma« je zajecljala staraka plaho.

»Kaj je, teta?« je obrnila deklica glavo nekako zlovoljno.

»Povej mi, Duma moja, si-li kaj mislila o onem — — —

»Ne drezajte v to, prosim Vas, teta, je mahnila Duma zlovoljneje z roko, stegnivši goste obrvi, — ne drezajte, pravim, v to rano. Kako naj si kaj premislim, ko ne smem niti misliti o tem. Čemu tu di?« in obrnila se je zopet proti oknu.

»Ali vendar bi bilo dobro,« je nadaljevala staraka, »beneški gospod, a? Plemiča ne nameriš vsaki dan. Vendar bi bilo dobro.«

»Teta,« obrnila se je deklica srčno, »ne trošite več medu za ta kolač, meni ga pač ne osladite. Strup ostane strup. Gospodstvo? Čemu meni to? Mene ni zato rodila mati. Ne srdite se. Vaša volja je sicer dobra. Ali jaz sem sama, vi ste mi oče in mati. Pustite predobro, ko je dobro. Čemu pravim, čemu? Mar nam manjka vsakdanje škorje? Imamo je, hvala Bogu stariši so mi zapustili hišo, smuke, oljke, vino, živino, in prištevajo me med boljše dedinje. Ne iščem gospodstva, a najmanjše, ko mi ga ponuja oni bleđi, suhi Benečan.«

»Ali on te ljubi, in enkrat mora biti devištvu konec.«

»Lahko za moje devištvo. Še imam časa, a tudi ni sramota. Ljubim me! A jaz ga ne ljubim. Recite mu, naj srce bije tako, a ne drugače, ko neče in neče — — —

»Obvaruj te sveta Lucija,« se je starka razljutila, »tebi se obračajo jadra po drugem vetru, in po hudem vetru. Kaj poreče svet? Sramota bo. Morda ne boš — čuvaj nas sveti Anton — — —

Deklica je dvignila glavo. Oči so ji živalneje vzplamtele; prekrižala je roke in spregovorila srčno:

»Sramota? Zakaj mislite sramota? Ni-li več sramota, ako se zrotiš komu pred Bogom: »ljubim te,« a ga mrziš? Čemu me silite? Jaz ga nočem!«

»A tvoj oskrbnik, kum Niko, je vse tako uravnaval z gospodom Vitorijem in on pride danes snubit.«

»Vem,« se je nasmehnila deklica in je zrla na morje.

»A ti?«

»A jaz? Porečem mu: nočem in nočem, ker ne dam teptati svojega srca, a gospodu Vitoriju porečem, naj si najde drugo nevesto, kjer ga je volja; pa ko je kum Niko vse uredil, naj se le oženi on, jaz, kakor Bog živi, jaz se ne.«

V tem trenutku so se slišali koraki na stopnicah in malo potem je stopil v sobo visok, suh, bleđ človek, črnega očesa, majhne brade. Oblečen je bil gosposki v črn baržun. Po ozkem, špičastem obrazu, po zavitem nosu, je bilo spoznati, da ni otočan. Obličje mu ni bilo še staro, a udi ne več mlado. Korakal je lahko, globoko se klanjal, smehljaj se sladko in gladko, a srce mu ni znalo nič o sladkem posmehu.

(Dalje).

velskega sezidala svoje misijonišče. Tam se vzgajajo mošje, ki bodo šli na vse štiri strani sveta in dokazali, da če ni slovenski narod prvi, pa je vsaj med tistimi narodi, ki širijo to kraljestvo božje. Misijonska ideja pa se more širiti s tiskom in drugimi sredstvi. Misijonišče rabi podpore, slovenski misijonarji še bolj. V zadnjem času je Propaganda (kongregacija kardinalov za širjenje sv. vere) izrazila željo, da bi slovenski frančiškanski misijonarji kar sami prevzeli v oskrbo kako celo misijonsko pokrajino. To bo najbrže na Kitajskem provinca Hupe, kjer že dolgo let uspešno sejejo semena krščanstva Slovenci pp. Avbelj, Turk in Kováč. Ko se bo to zgodilo, bo ta slovenski misijon še bolj rabil podpore iz domovine.

Misijonska misel je med nami že globoko zasidrana. Menda se na Primorskem v tem oziru najbolj odlikuje župnija Kamnje. Toda potrebe so zmeraj večje. Odprtih rok mora tudi biti zmeraj več. Meščnik »Katoliški misijonik«, ki izhaja v 16.000 izvodih budi zanimanja za misijone izredno. To je izboren, zanimivo in živahno pisan list, ki ima tudi dosti znanstvene vsebine.

Vsako leto pa izdaja omenjeno misijonišče »Misijonski koledar«. Letos je izšel že VII. letnik. (Stane 4 lire.) Poleg krasnih izvirnih slik iz Kitajske, ima zanimivo vsebino. Letošnji letnik posebno lepo riše borbe in zmage katoliških misijonarjev v deželah snega in ledu na mrzlem severu in v carstvu sredine, v Kini. Vmes pa je na 109 straneh nasutega toliko novega in zanimivega, da se prav v resnici »Koledar« bere kot kaka povest.

Pisec teh vrstic se spominja ko je nekoč vseučiliški profesor narodopisja (etnologije) spraševal ali še niso prispeli v seminarsko knjižnico misijonski časopisi in koledarji. Znanstvenik, ki ni bil veren, jih je bral, ker je v njih toliko etnoloških drobcev do katerih svet sploh ne bi prišel, če ne bi bilo misijonarjev. Spomnite se le na misijonsko razstavo ob svetem letu v Rimu! — Pa kmalu bi zašli predaleč. — Polno takih narodopisnih drobtin in orisov ima tudi letošnji Koledar, da ne bi vihal kak »izobraženec« nosu, češ zdaj bomo še o misijonih brali kot o znanstvu.

Te vrstice so napisane v branje tistim, ki imajo dobro voljo pomagati po svojih močeh s širjenjem misijonskega tiska za kraljestvo božje na zemlji.

Prepozno.

(Resnična dogodba.) Bilo je pred 35 leti, ko je prišlo neko slovensko kmetstvo dekle iz bližnje okolice služiti v Gorici. V par letih se je naučila nekoliko furlanščine. Zdaj se ji je zdel slovenski jezik prenizek in ni marala več govoriti svojega maternega jezika. Seznanila se je z nekim mladeničem tudi Slovencem, ki je bil zaposlen v nekem

skladišču vina. Poročila sta se. Čez leto in dan se jima je porodil sinček. Takrat je mati sklenila, da njenemu otroku, ki je rojen v Gorici se ne spodobi, da bi znal slovensko. Mož in žena sta se pogovarjala med sabo tudi v neki furlanski mešanici, kolikor sta pač mogla in znala. Kratko rečeno, tolkla sta neko mešanico, samo da ni bilo slovensko. Čez nekaj mesecev jima sinček umrje. Pozneje sta imela še več otrok, pa vsi so jima v nežni mladosti pomrli. Ko sta pa bila že v letih sta dobila zalo hčerko, katera je na veliko veselje staršev ostala pri življenju. Ko je bilo dekle še otrok je mati skrbno pazila, da bi se ne nalezla slovensčine. Ko je bilo dekle 16 let staro se je vpisalo v trgovsko šolo. Z lahkoto se je učila in upala, da pride v nekaj letih do dobrega kruha.

Takrat pa je skladišče, kjer je bil oče zaposlen prenehalo delovati in oče je ostal brez dela. Iskal je povsod, pa nikjer ni nič primernega dobil. V hišo se je naselilo pomanjkanje. Tedaj je mati šla za postrežnico. Pa njen skromni zaslužek ni niti od daleč zadoščeval hišnim potrebam. Pustila je službo in šla delat v kavarno, tam se namreč več zasluži, ker je delo bolj naporno.

Za ženo navajeno le lahkim hišnim delom je bilo to kmalu preveč. Zbolela je. Zdaj so se preselili v slabše stanovanje, v neko podrtro hišo. Beda je z vsakim dnem naraščala. Prodajali so kos za kosom, ostalo jim je le še najpotrebnejše.

In ko je pomanjkanje priklopelo do vrhunca, takrat je dekle popustilo šolo. Hodila je po mestu iskati si primerne službe in ker ni imela prakse jo niso marali. Končno je vendar le dobila službo v mestu v neki veliki manufakturni trgovini. Tisti dan je bilo 27ega; pobotali so se, da dobi 300 lir na mesec in da nastopi prvega.

Kakšna vesela novica za družino, ki se je nahajala na robu najhujšega. Ko pride prvega gre dekle z veseljem in obenem težkim srcem v svojo prvo službo. Bogati trgovec gospodar jo je že čakal v trgovini, kar ni bila njegova navada v tako zgodnji uri. Ko stopi dekle v trgovino jo gospodar nagovori: »Sliši te, gospodična, pozabil sem zadnjič vprašati, znate slovensko?« S strahom dekle odgovori: »Ne.« Da ji bo gospodar stavil tako vprašanje o tem ni niti mislila. Gospodar nadaljuje: »Vidite v mojo trgovino hođijo kupovat Italijani in Slovenci in vsi moji uslužbenci morajo znati tudi slovensko in kratko malo, ako ne znate slovensko Vas ne morem vzeti v službo.«

Dekle je žalostno odšlo domov.

Zdaj je neumna mati spoznala, kako veliko škodo je napravila hčerki in družini takrat, ko je rekla da otroku, ki je rojen v Gorici se ne spodobi, da bi govoril slovensko.

Kesala se je, toda žal prepozno.

* * *

To resnično dogodbo nam je poslalo priprosto dekle, ki služi v Gorici.

Kaj je novega na deželi?

Vitovlje.

Tudi nam je letošnje izvanredno deževje napravilo občutno škodo; nastale so namreč ruševine. Pred nami ležijo razpokline ogromnih zemeljskih mas, ki žugajo uničiti naše njive, vinograde in travnike. Do sedaj je okrog 1 km in povprečno 500 m široki pas, ki se vleče vedno navzdol ter spreminja njive in vinograde v razvaline. Nekaterim posestnikom je že uničilo vso njih obdelano zemljo; tudi nekaj poslopij je v nevarnosti, da se zrušijo. Vzrok tega premikanja je pa v glavnem slabo napravljeni vodovod bivšega avstrijskega vojaštva.

Presekali so namreč poševno tisto plast zemlje in postavili cevi, po katerih teče voda iz vitovljskega izvirka v glavni vodovod v Osek. S tem so zaprli podzemeljskemu vodovju, (oz. malim studenčkom), njihova stalna pota, nastalo ie močvirje, cevi so se razmaknile in tudi v najhujši suši vrela voda iz tal ter napajala polzečo plast zemlje. Tako je nastalo prvo premikanje, a letošnje deževno vreme ie še pospešilo in nastale so razvaline. Z obupom gleda kmet, kako in kje bi izčrpal iz te zemlje toliko, da bi vsaj davek plačal.

S spodnjega Krasa.

(Umrli.) V ponedeljek 8. t. m. je umrl na Volčjemgradu pri Komnu Andrej Rebula. Mož, ki je slovel kot domači zdravnik, je bil znan daleč na okrog. Ravno dva dni pred smrtjo, je imel sodno postopanje radi svoje »dohtarske« obrti. Ali mož je šel prej pred večnega sodnika. Naj v miru počiva! — V soboto dne 20. t. m. je umrl v Svetem Luka Papan v visoki starosti. Imel je 92 let; bil je gotovo najstarejši v občini. Mož ni bil v življenju nikdar bolan kljub temu, da se mu ni godilo najbolje. Večna luč naj mu sveti.

(Napadi.) Pred kratkim je bil napaden posestnik Franc Pahor iz Temnice. Ko je šel po opravkih v Gorico so ga napadli. Prestreljen je bil skozi prsa. Mož se še sedaj nahaja v goriški bolnišnici.

V soboto 20. t. m. je bil napaden z revolverskimi strelji tudi neki delavec iz Svetega pri Komnu. Vračal se je z dela v Nabrežini. Napad se je izvršil med Gorjanskim in Komnom. Možu delavcu se ni nič zgodilo, ker je utekel. Orožništvo zasleduje napadalce.

Idrija pri Bači.

Preteklo soboto je zopet začel padati dež v naši dolini ter ie padal ves dan. V noči od nedelje na ponedeljek ie tudi prav hudo lilo med bliskanjem in grmenjem. Za nekoliko časa je začel veter, ki se je polagoma stopnjeval in prešel v pravi vihar. Raznašal je vse, kar je dosegel. Proti jutru so začele naraščati vode. V sosedni vasi, na Logarščih, se je v ponedeljek zjutraj porušila hiša posestnika Rutarja. Bila je omajana od viharja pretekli noči in vsa premočena od preobilega deževja. Dve steni sta se porušili do tal.

* * *

(Smrtna kosa.) — Dne 21. t. m. je tukaj po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal Aloizij Kováčič. Pokojnik je bil priden gospodar in skrben oče svojim otrokom. Bil je tudi naročnik »Goriške Straže« in vseskozi zaveden Slovec. Kruta smrt, ki nikomur ne prižanaša, nam ga je ugrabila. V 50. letu starosti je že moral umreti. Zapušča ženo in štiri nedorasle otroke. Pokoj njegovi duši, žalujemo čim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Spodnja Idrija.

Truplo pok. Ivane Lampe, o kateri smo zadnjič poročali, da je utonila, so našli v bližini Avč, zakopano v pesku ob bregu Soče. Pokopali so jo 18. novembra na pokopališču v Avčah ob ogromni udeležbi domačega ljudstva. Naj počiva v miru v tujem kraju!

Dne 20. novembra t. l. se je poročil tukajšnji občinski tainik g. Francišek Žakelj z Antonijo Bajec iz Idrije. Isti dan je bila v cerkvi tudi zlata poroka ženinovih staršev g. Urbana in Marije Žakeli. Pravzaprav je 50 let preteklo že 21. maja t. l., a radi bolezni žene se poročni obredi niso mogli izvršiti ta dan in tako je slučaj nanesel, da so starši in najmlajši sin obhajali skupno cerkveno slovesnost. Lepo je bilo videti, ko sta najprej stopila pred božji oltar mlada zaročenca, precej nato pa zlatoporočenca, da prejmeta še enkrat poročni blagoslov. Mladima poročencema obilo sreče v zakonu, zlatoporočenca pa naj Bog ohrani še mnogo let čila in zdrava!

Pretekli teden je g. podprefekt iz Idrije prinesel tukajšnji občini nekaj tisočev lir podpore za poplavljenice. Zahvaljujemo se mu tem potom za pomoč in ga prosimo, da bi bil nam tudi še v prihodnje naklonjen! Zakaj trimilionska škoda se ne bo popravila leta in leta in bo nujno potrebna še nadaljnja podpo

ra. Prizadeti pa so gotovo najbolj kmetje in tem bo treba iti še vedno na roko, da si opomoreio, sicer bodo gospodarsko uničeni.

Gore nad Idrijo.

Na Kovačevem rovtu so hoteli v neki zasebni hiši zaključiti cerkveno leto s plesom; a prišli so mošje postave in odpeljali s seboj godca in še nekaj bolj jezičnih ljudi, da so čez noč v zaporu lahko premišljevali, kako brezpomembno in popolnoma nepotrebno veseljačenje je ples, zlasti v teh sedanjih žalostnih časih, ko je toliko vremenjskih nezgod in nesreč, da smo po pravici v skrbeh za svoj obstoj. Taka plesna veseljačenja si po mojem mnenju izmišljujete le še ljudje, ki so še na prav nizki stopnji izobrazbe! Fantje in dekleta pa tudi mošje, ki to plesno norenje vpeljujete, vzemite raje za ta čas v roke knjige »Goriške Mohorjeve družbe« in pridno jih prebirajte, ker te nudijo vsem, starim in mladim, mnogo koristnega, zabavnega in poučnega in uverjen sem, da vas bo minila strast po plesu, ki vam prazni žepe, kviri um in srce in povzroča mnogo gorja po družinah! Nekateri starši so pa še tako kratkovidni, da dovoljujejo svojim hčeram vse in niti pazijo ne, kam zahajajo! Starši! Ali res mislite, da vaše hčere drugače ne bodo mogle dobiti ženina!

Mnogo fantov in nekaj mož je šlo od nas s trebihom za kruhom v daljnjo Francijo in Belgijo. Doma ni dela, pridelek pičel, družine številne, denarja pa je treba za to in ono. To so vzroki, ki marsikoga silijo iz domače grude v tujino, da si tamkaj poišče sreče in zaslužka! Želimo jim obilo sreče! Bojimo se le, da se nam v tujini moralno popolnoma spridijo! Če pridejo sprijeni domov, vtegnejo kvarno vplivati še na druge!

Breginja.

Najprej moram omeniti, da naš novi poteštati Jožef Lazar uživa v našem prijaznem Breginju spoštovanje in zaupanje, čeravno ni doma iz Breginje, ampak iz Sedla.

Vrlo mu priporočamo, da krepko podpira vse občinske zadeve, zlasti pa pereče vprašanje o ureditvi občinskega zemljišča in o dobrem skrbovanju občinskega cestnega omrežja. — Kakor povsod drugod, tako so tudi v Breginju razne poti vsled neprestanega deževja močno zasute in pokvarjene. Težko pričakujemo dobrega in vestnega cestarja, zlasti odkar nam ie umrl vrl možak Franc Gašperut, ki je skozi več let izvrstno opravljal svojo cestarsko službo. — Najbolj pa pričakujejo ne samo Kotarji, ampak tudi Kobaridci, Bovčani itd., da jim kdo pove, ali res straši v Breginju in ali res prihaja nazaj rajniki Anton Baloh, iz Breginje št. 9, ali ne. Ljudstvo zelo veliko govori o tej stvari in jo pripoveduje v najrazličnejših verzijah. Podpisani je poklical celo družino rajkega Antona Baloh in razne druge stranke in se je prepričal, da razun malega motenja nočnega miru, ki je pa takoj in že pred meseci ponehalo, potem ko je bila blagoslovljena dotična hiša, ni mogoče potrditi nobenega posebnega pojasa. Rajkega ni videl nobeden, govoril ni z nobenim, in vse kar se o niem govori, je gola laž in domišljija.

Ivan Štolfa, župnik.

ZAHVALA

g. Avg. Ravnik-u zavarovalnice L' UNION v Gorici, Via Barzellini št. 2 = I., za pravilno in točno izplačilo odškodnine mojega pogorelega poslopja z vso premičnino vred.

Anton Kristančič.

Vrhovlje 52.

Za gospodarja in gospodinj.

Kako spoznaš, da je črno vino umetno barvano? V vino pomoči mrvice kruha, vzemi jo ven ter jo vrzi v kozarec, v katerem je na dnu nekaj čiste vode. Če je vino umetno barvano, postane voda takoj vijoličasta, če pa ima vino naravno barvo, traja četrt ure, preden se voda pobarva.

Kako odpomoreš, da voda ne zmrzne? Prilij vodi 10 odstotkov glicerina in voda ne zmrzne. Koriščno za lastnike acetilenovih aparatov!

Kako se poizkusi voda, če je dobra ali ne? Vodo, katero hočeš preizkusiti, deni v stekleničico, dodaj ji kosček sladkorja ter nato zamaši steklenico. Pusti jo tako nekaj dni na svetlem. Ako dobi prej čista voda mlečnato barvo, potem gotovo ni dobra.

Če hočeš dobiti vztrajne vreče, vzemi kakih 14 litrov vode, vrzi vanjo 1 kilogram zdrobljene hrastove skorje, deni nad ogenj in pusti, da se dobro skuha. V to raztopljino deni platno, iz katerega nameravaš sešiti vreče in ga pusti v njej kakih 20 ur. Nato potegni platno iz raztopljine, operi ga v čisti vodi in ga deni sušiti. Če ravnaš s platnom na ta način, se napoji z ono snovjo, ki se nahaja v hrastovi skorji, t. j. s čreslovino ali s taninom. Vreče, izgotovljene iz takega platna, ne splesnijo zlepa, so bolj trdne in vztrajne.

Kako razločiš pravo zlato od ponarejenega? Na zlato se naredi s trdim predmetom zareza, ki je lepo rumena. Če držiš ob tej zarezi žveplo prižgane vžigalice, izgine zareza popolnoma, medtem ko pri pravem zlatu ostane.

Kako izboljšaš zrak v zaprtih prostorih? Da popraviš in očistiš zrak v zaprtem prostoru, postavi notri široko posodo z mrzlo vodo. Tekom nekaj ur posrka voda večji del nečistobe. Seveda taka voda ni več pitna.

Kako zabiješ žebelj v les? Preden začneš zabijati žebelj v les, ga namaži z milom. Žebelj se dá rajši zabiti in les ne razpoči.

Da ne zarjavi železo na plugih in drugem kmetijskem orodju, ga je treba pred zimo očistiti ter nato namazati z mazilom, ki se napravi iz loja in nekoliko smole. Te snovi se skupaj raztopijo in se še gorke namažejo s čopičem po železju.

Mokre čevlje težko svetlo zlikaš, če pa primešaš voščilo nekoliko mleka, svetlikanje zelo pospešiš.

Mokre čevlje hitro posušiš, če jih napolniš z ovsom, otrobi ali pepelom in jih deneš na gorak prostor s prepihom.

Posušeni trdi čevlji postanejo lahki, če jih namažeš s petrolejem.

Kako obvaruješ čevlje razpokanja? Da čevlji prezgodaj ne razpokajo, jih namaži vsakih 14 dni, ko odstraniš voščilo, z ricinovim oljem. Mazati čevlje z vazelinom ni priporočljivo, ker vazelin napravi pač usnje mehko, pa je razjeda in pa prej, preden so krog peclja zvezaditega pokanje pospešuje.

Čevlji. Da čevlje dolgo ohraniš, jih ne nosi vsak, ampak le vsak drugi dan. Čevlji se preko noči ne posuši dovolj od potenja in vlage, ki jo nabere čez dan ter ga vedna vlažnost kvari. Sušiti čevlje na peči ni dobro, ker čevlji ne izgubi le vlage, temveč tudi potrebno mu masčobo.

Kako preženeš komarje? Ko za preš okna, postavi v sobo prižgano svetilko, katere cilinder je na zunanji strani namazan z medom, raztopljenim v vinu. Komarji brenčijo okoli svetilke in se prilepijo nanjo.

Oj ta vojaški boben!

Pozdravi iz Turina.

Slovenski fantje, ki služimo pri 90. in 91. pešpolku, pošiljamo tople pozdrave v prvi vrsti naši cenjeni »G. S.«, ki nam prinaša največ novic iz naših domačih krajev. Pozdrave pošiljamo tudi staršem, da ne bodo preveč v skrbeh za nas; saj če Bog da, se kmalu vidimo. Istotako pošiljamo pozdrave bratom, sestram, prijateljem in prijateljicam, četudi mnogokrat rajši pohajajo, namesto da bi sedli za mizo in nam pisali novosti z doma. S posebno iskrenostjo pozdravljamo člane in članice naših prosvetnih društev in jim kličemo: Le pridno delajte na polju prosvete, posebno sedaj v dolgih zimskih večerih! Otresite se morebitnih sebičnih misli, katere vas morda združujejo na poti napredka! Pozdrave pošiljamo tudi letniku 1907, ki gotovo misli, da je še daleč čas, ko ga pokličejo v službo in mu pove mo kar odkrito, da bodo kmalu zapeli na vasi znano pesem: »O zdaj gremo...« — Volarič Matija, Rašček Alojzij iz Drežnice; Kumar Alojzij, Kobarid; Perat Andrej, Lizek; Rosič Franc, Logje; Kogoj Anton, Miren; Lovrenčič Ivan, Vrhpolje pri Vipavi; Mikoletič Anton iz Skutezevega; Žerjal Ivan, Dolina; Carli Stanislav, Vojsko; Rojč Jožef, Verbica; Živec Henrik, Opčina; Mavec Franc, Kal pri Kanalu; Vidmar Franc, Dolenja vas; Barič Ludvik, Boršt; Govekar Štefan, Godovič; Kovač Pavel, Stara vas; Umek Karel, Komen; Savec Anton, Slivno; Likar Avgust, Otlica; Šajn Jožef, Jursčice; Stojkovič Viktor, Sežana; Kranjec Jožef, Žabče; Štibel Ivan, Senožeče; Stembergar Vincenc, Kuteženo; Bon Silvester, Kred in drugi.

Pozdravi iz Benetk.

Draga »Goriška Straža«! Na tisoče najsrčnejših pozdravov Ti pošiljamo mi slovenski fantje-vojaki, ki služimo pri hidroplanih v Benetkah. Zelo si nam olajšala čas, ker si nam dvakrat na teden začela nositi novice iz domačega sela. Naj srčnejše pozdrave pošiljamo staršem, bratom, sestram, fantom in dekletom, če ravno so popolnoma pozabili na nas. Posebno se pa priporočamo letniku 1907; naj se le zabava, dokler ima še kaj prosti uric. Pirih Franc, Dol = Kal; Medveš Albert, Livek; Eržen Jožef, Šebrelje; Cvek Ivan, Gorje pri Cerknem; Čelik Gabrijel, Ravne; Kanalec Franc, Drežnica, Ferjančič Feliks, Idrija; Lavrenčič Natal; Logje pri Kobaridu; Murenc Albin, Kozana.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti v Gorici.

1. Terkuč Jos. Gor. Cerovo, 45: Finančno ministerstvo je zakladnemu nadzorništvu v Vidmu naročilo, da naj izplača sirotam Tč. Ferdinanda = Mih. pokojnino in zastanke.

2. Kušar Mar., Ponikve, 95: Pospešili smo rešitev Vaše prošnje.

3. Vetežnik I., Št. Vid, 85: Vaša prošnja je ravnokar v pretresu in pospešili smo njeno rešitev.

4. Špacn Frančiška, Renče št. 350: Ob priliki zglosite se v tajništvo Via Mameli št. 5.

5. Pečar Ol., Voglarje 43: Ob priliki pridite v tajništvo.

6. Premru Fr., Budanje št. 1: Vaša pokojninska prošnja je ravnokar v pregledu. Potrebni so pa še nekateri dokumenti; podrežite pri županstvu, da jih odpošlje čimprej.

7. Štor Mar., Velike Žablje, št. 49: Vaša prošnja se proučuje in pospešili smo njeno rešitev.

8. Marc Fr., Budanje št. 48: Z min. odlokom št. 38.888 od 22. IX. 1925 Vam je bila priznana pokojnina. Treba bo posredovati pri zaklad-

Zahvala.

Podpisani se tem potom najpristrčneje zahvaljujem vsem, ki so na kakršenkoli način izkazali sočustvovanje ob prebridki, nenadni izgubi moje nepozabne žene

Ivane Lampe.

Predvsem pa prisrčna zahvala g. župniku iz Levpe za spremstvo pri pogrebu, g. občinskemu načelniku v Kanalu-Avčah za tolažilne besede na zadnji poti, gg. kr. orožnikom, zlasti g. brigadirju iz Ročinja za takojšnje sporočilo, da so našli truplo utopljene in za spremstvo pri pogrebu. Dalje moja topla zahvala vsem faranom v Avčah, ki so v tako velikem številu spremili pokojno na zadnji poti in tako pokazali globoko sočustvovanje. Prisrčna zahvala g. Ivanu Bajt-u soferju v Idriji in končno vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter domačinom za vse dokaze iskrenega sočutja!

Spodnja Idrija, dne 20. nov. 1926.

Žalujoči mož Ignacij Lampe

nem nadzorništvu v Vidmu, da Vam izplača pokojnino.

9. Makovec Maks, Stomaž: Vaša pokojninska prošnja je ravnokar v pregledu; podrezali smo rešitev prošnje.

10. St. St., Bovec: a) O predmetu bomo poročali v eni prihodnjih števil »Gor. Straže«. b) V zadevi Meža Andreja bomo v kratkem osebno intervenirali pri finančni intendenci v Trstu. *Tajništvo.*

Listnica uredništva.

A. L., Logje 13: Vašega dopisa nismo razumeli. Pišite bolj natančno, kaj mislite v dopisu, sicer ga ne moremo objaviti.

K. P., Ponikve: Potni listi se dobijo. Treba je vložiti prošnjo na podprefekturo in navesti resitelne razloge.

Listnica uprave.

Vsem onim, ki so nam pisali radi službe v zavodu, sporočamo, da je mesto že oddano.

Milodari za poplavljenice

nabrani potom kn. nadšk. ordinarijata: Lom 260 L; Kobjeglava 60 L; Budanje 200 L; Doberdob 42 L; Sagrado 22 L; Vel. Žablje 50 L; Tolmin 120 L; Kamno 0 L; Stržišče 18.60 L; Goče 110 L; Erzeli 30 L; Kamnje 133 L; Č. g. Černigoj Franc župnik 100 L; Trnje 260 L; Deskle Plave 260 L; Ročinj 100 L; Gorjansko 150 L; Lokavec 35 L; Otlica 30 L; Ajdovščina 10 L; N. N. 2 L; Villa Vicentina 81 L; Isola Morosini 20 L; Belvedere 14.50 L; Lokovec 80 L; Gabrje pri Štanjelu 10 L; Slavina 400 L; Grad Mirenski 45.50 L; Šmarje 5 L.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: N. N. 10 L; prosvetno društvo v Rihensberku nabralo na Martinovo 15 L; volilo blagopokojnega Franca Mariniča, župnika v Kojkem 120 L. Bog stotero poplačaj!

Krojaški pomočnik išče dela. — Naslov pove uprava »Gor. Straže«.

Majhno posestvo s hišo vred se odda takoj v najem, ali tudi sama hiša na Slapu ob Idriji. Več se izve pri Tomažu Lukmanu, Slap ob Idriji št. 15.

20-letno pošteno dekle išče službe pri dobrih ljudeh. Ponudbe na upravo lista.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, krto, veveric, jazbecev itd. itd.

Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH
GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

Urarska pomočnika z večletno prakso sprejme takoj proti dobremu plačilu Ivan Bizjak, urar in zlatar v Postojni.

Na prodaj je posestvo v Ravnah pri Cerknem obsegajoče nad 20 oralov zemlje, hišo, hlev, 2 kozolca, sadni vrt, njive, travnike, gozd, vse v najlepši sončni legi. Na posestvu se lahko redi 8 glav živine in prašiči. Cena po dogovoru. — Na tančna pojasnila daje Ivan Vončina, Ravne 29, p. Cerkno.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 10. 12. 1926.
»Conte Biancamano« 25. 1. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 7. 1. 1927.
»Regina d'Italia« 4. 2. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 15. 1. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

NAŠA VINA, dobra, po nizkih cenah, tudi v manjših količinah; marsalo, vermut, grenčice, žganje, vinski jesih itd. prodaja trgovina v ulici Ascoli št. 31 (na vogalu trga Korenj, de Amicis).

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE
ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Lastnik se je specializiral na Dunaju, bil več let asistent zobozdravnika dr. ja Pikla. Laboratorij otvoren že leta 1918. — Sprejema od 9. do 12. in od 2. 6., ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. —

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija Dr. A. DE FIORI

V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14

SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

